

Réponse du vice-premier ministre et ministre des Finances du 9 mars 2006, à la question n° 1143 de M. Luk Van Biesen du 14 février 2006 (N.):

Conformément à l'article 9 du Code des droits de succession, sont considérés entre autres comme se

Antwoord van de vice-eerste minister en minister van Financiën van 9 maart 2006, op de vraag nr. 1143 van de heer Luk Van Biesen van 14 februari 2006 (N.):

Overeenkomstig artikel 9 van het Wetboek der successierechten worden ondermeer geacht in volle

trouvant en pleine propriété dans la succession du défunt, les biens meubles ou immeubles qui ont été acquis à titre onéreux par le défunt pour l'usufruit et par ses successeurs ou leurs personnes interposées pour la nue-propriété. Les biens sont considérés comme légués en pleine propriété au cocontractant.

Cette présomption légale peut être renversée à condition que le cocontractant prouve que l'acquisition (littéralement dans le texte de l'article 9 Code des droits de succession) ne déguise pas une libéralité à son profit. Pour cela, il doit être prouvé que l'acquéreur de la nue-propriété disposait de fonds propres suffisants pour payer sa part du prix et qu'il a utilisé les fonds pour effectuer ce paiement. La charge de la preuve repose sur l'acquéreur de la nue-propriété. La preuve peut être fournie par tous moyens.

Une des preuves admises par l'administration est que l'acquéreur de la nue-propriété prouve qu'il disposait, au moment de l'acquisition, des fonds nécessaires provenant d'une donation et qu'il a affecté de ces fonds au paiement de sa part dans le prix. Il est sans importance pour l'Administration qu'il s'agisse d'une donation notariée ou bien d'une donation sous seing privé. Le tarif et la date de l'enregistrement de cette donation sont aussi irrelevantes pour fournir la preuve contraire. Il importe cependant que le donataire, acquéreur de la nue-propriété, puisse établir qu'il disposait des fonds nécessaires au moment de l'acquisition. Ceci revient à devoir prouver qu'au moment de l'acquisition, les fonds avaient déjà été donnés. Si l'acquisition se fait par acte sous seing privé (compromis), ceci est la date déterminante pour l'appréciation de la disponibilité des fonds. Étant donné les termes clairs de l'article 9 du Code des droits de succession, l'administration n'ajoute par conséquent aucun nouvel élément aux exigences légales.

Parce que la preuve peut être fournie par tous moyens de droit, témoins et présomptions compris, à l'exception cependant du serment, il est loisible à l'honorable membre de présenter à mon administration un cas concret qu'il envisagerait.

eigendom in de nalatenschap van de erflater aanwezig te zijn de onroerende of de roerende goederen die ten bezwarende titel verkregen zijn voor het vruchtgebruik door de erflater en door erfopvolgers of hun tussenpersonen voor de blote eigendom. De goederen worden geacht in volle eigendom gelegateerd te zijn aan de medecontractant.

Dit wettelijke vermoeden kan weerlegd worden mits de medecontractant bewijst dat de verkrijging (letterlijk in de tekst van artikel 9 Wetboek der successierechten) in zijn hoofde geen bedekte bevoordeling inhield. Daartoe dient bewezen te worden dat de verkrijger van de blote eigendom over voldoende eigen fondsen beschikte om zijn deel van de prijs te betalen én dat hij deze fondsen heeft gebruikt om deze betaling te doen. De bewijslast hiervan berust op de verkrijger van de blote eigendom. Het bewijs kan door alle middelen geleverd worden.

Één van de door de administratie aanvaarde bewijzen is dat de verkrijger van de blote eigendom bewijst dat hij op dat ogenblik van de verkrijging over de nodige fondsen beschikte door middel van een schenking en deze geschenken middelen aanwendde voor de betaling van zijn aandeel in de prijs. Het is voor de administratie van geen belang of het om een notariële schenking dan wel om een schenking uit de hand gaat. Het tarief en de datum van de registratie van deze schenking zijn ook irrelevant voor het leveren van het tegenbewijs. Het is echter wel van belang dat de begiftigde, aankoper van de blote eigendom, kan bewijzen dat hij op het ogenblik van de verkrijging over de nodige fondsen beschikte. Dit komt erop neer dat bewezen dient te worden dat op het ogenblik van de aankoop de fondsen reeds geschenken waren. Indien de verkrijging plaats heeft bij onderhandse akte (compromis) is dit de bepalende datum voor de beoordeling van de beschikbaarheid van de fondsen. Gelet op de duidelijke bewoordingen van artikel 9 van het Wetboek der successierechten voegt de administratie bijgevolg niets toe aan de wettelijke vereisten.

Omdat het bewijs door alle middelen van het recht mag geleverd worden, met inbegrip van getuigen en vermoedens doch met uitzondering van de eed, staat het het geachte lid vrij een concreet geval dat hij voor ogen mocht hebben voor te leggen aan mijn administratie.